

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl., 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se inapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploest

CONGRESUL NAȚIONAL-BISERICESC ELECTORAL.

Congresul național-bisericesc electoral în ședința a III-a de azi, Sâmbătă, a ales de Archiepiscop și Metropolit al Românilor greco-orientali din Transilvania și Ungaria pe Prea Sfinția Sa IOAN MEȚIANU, episcopul Aradului. Alesul a întrunit 64 din 106 voturi.

P. S. Sa NICOLAE POPEA, episcopul Caransebeșului a întrunit 41 de voturi. O ședulă a fost albă.

Alegerea Metropolitului.

Sibiu, 31 Decembrie.

S'a sfârșit! A decurs cu demnitate, în ordine și rezultat nu va întârzia — așa se vede — a produce mulțumire pretutindeni.

Ieri încă o nedumerire și o neorientare generală domnea. Nu știa nime care dintre cei doi candidați va întruni majoritatea? Și mulți se întrebau îngrijorați, că rezultatul alegerii nu va produce oare o desbinare între frați și în sinul bisericii.

Nedumerirea a produs-o propunerea ce membrul V. Mangra a făcut-o în favorul vicarului odios dela Oradea mare Iosif Goldiș. Despre acest act — care lipsește din raportul nostru — dăm la alt loc ceea-ce ne comunică un membru al congresului.

Neorientarea și îngrijorarea a produs-o rezultatul — sau mai bine lipsa de rezultat — a conferinței prealabile ce s'a ținut ieri la 5 d. a. în seminar.

În această conferință intimă — se zice — avea să se facă o înțelegere între cele două partide, ca să se stabilească o procedură frățească, eventual o unanimitate.

S'a propus deci o votare de probă, ear' candidatul ce va rezulta din ea să fie proclamat candidat al întreg congresului. Propunerea aceasta frumoasă a fost respinsă de minoritate.

Combinată această respingere cu propunerea neînțeleasă făcută de dl V. Mangra în favorul lui Goldiș în ședința congresului, nedumerirea s'a mărit.

Până în ultimul moment nesiguranta completă domina. Nime nu putea să se pronunțe cât pentru eventualul rezultat.

Sortarea membrilor, cari trebuiau excluși, pentru restabilirea proporțiunii convenite, a mărit mai mult curiozitatea.

Votarea a decurs urmărită de cea mai încordată interesare. Aceasta s'a potențat și mai mult în decursul celor dintâi 30 voturi. În acest interval încă nime nu se părea hotărât. Primul vot a fost: »Ioan Mețianu«. Al doilea: »Nicolae Popea«. Paralelismul acesta s'a ținut aproape egal câtva timp. Părea că e un calcul acest capriț al sorței. După ce Mețianu a primit al 5-lea, și Popea a câștigat imediat al 5-lea vot.

După al 29 »Mețianu«, când Popea avea 20, a urmat o ședulă albă. Cine o fi dat asta? — se întrebau mulți...

Această ședulă albă a marcat punctul, dela care voturile pentru Mețianu se imbulziau tot mai des.

La 11 1/2 Mețianu avea 44, Popea 24. După 52 Mețianu, urmă 29, 30, 31, 32 Popea. Apoi 53 Mețianu...

Mulți exclamă: »Trăiască Mețianu!«

— Încă nu! — răspund alții.

Se stabilise anume înainte că 54 e majoritatea absolută; deși venise o ședulă albă unii nu voiau se cedeze din 54.

Imediat urmă:

— Mețianu 54 (trăiască, trăiască).

— Mețianu 55 (ura!)

— Mețianu 56.

— Popea 33, 34...

De aci încolo votarea s'a făcut fără interes. Lucrul era hotărât.

Ultimul vot a fost pentru Popea (al 41-lea!)

După acestea ședința a decurs mai rapid. Presentarea P. S. Sale Mețianu s'a făcut între frumoase ovațiuni.

Vicarul Dr. Pușcariu i-a anunțat în ton foarte declaratoric rezultatul.

P. S. Sa a răspuns foarte blând și emoționat. Un fior solemn a trecut de nou peste matorul corp al bisericii, până-ce alesul s'a retras între aclamațiuni frenetice.

Restul ședinței a fost banal, căoi s'a ocupat cu chestiile bănești, diurne, spese de călătorie etc...

Eată de altfel raportul detaliat.

Ședința electorală.

După verificarea procesului verbal al ședinței din urmă, secretarul general prezentă un act înținat la consistorul metropolitan, prin care P. S. Sa episcopul Mețianu face cunoscut, că după-ce a înțeles, că și dînsul e luat în combinație de a fi ales la demnitatea de arhiepiscop și metropolit, renunță la presiuni și cu conducerea actului de alegere se încredințează Ilustritatea Sa Dr. Ilarion Pușcariu.

P. S. Sa Mețianu în urma acesteia se retrage dela presiuni și se depărtează din sală, ear' locul presiunii îl ocupă Il. Sa Dr. Ilarion Pușcariu, arătând în cuvinte frumoase însemnătatea actului ce urmează și promițând a-l conduce cu corectitate.

Notarul general prezentă trei liste ale deputaților după cercurile de alegere din arhiepiscopie și din cele două diecese, apoi un conspect alfabetic al tuturor deputaților și registrul de votare în trei exemplare.

Se trece la constatarea numărului deputaților prezenți. Spre acest scop notarul general dă cetire apelului nominal al deputaților. Astfel se constată, că din arhiepiscopie sunt de față 58 de deputați, — deputatul Dr. Iancu Mețianu fiind absent și alegerea unui deputat fiind anulată.

Din diecesa Aradului absentează 4 deputați: Ioan Grozea, George Feier, Dr.

Const. Groza și Vincențiu Babeș. Numărul celor prezenți este de 26.

Din diecesa Caransebeșului absentează 3 deputați: Vlad. Spătar, Teodor cav. de Seracin și Ilie Curescu. Numărul celor prezenți este de 27.

Din arhiepiscopie sunt deci prezenți mai mulți cu 5 deputați, decât numărul total al deputaților prezenți din cele două diecese. Pentru a se restabili paritatea, conform prescrierilor statului organic, se face sortirea alor 5 deputați din arhiepiscopie. Spre acest scop, sub priveghiarea și controla comisiei de scrutiniu, se pun în urnă ședulele cu numele deputaților din arhiepiscopie și presiunii scoate una după alta 5 ședule cu numele următorilor deputați: Ioan de Preda, Dr. Vasile Preda, Tulu Roșescu, Mateiu Voileanu și Dr. Enea Draia.

Presidiul enunțând rezultatul sorțirii face cunoscut, că deputații sorțirii nu votează și astfel s'a restabilit paritatea de voturi între arhiepiscopie și diecese.

Se constată deci, că sunt prezenți votanți 106. Se cetește lista acestora, se declară de autentică și pe baza ei se face votarea cu ședule.

Momentele istorice.

Deputații, la apelul nominal pun în urnă unul câte unul ședulele pregătite de mai înainte. Votarea s'a început la 11 fără 10 minute și a durat un pătrar de oră. După-ce toți deputații și-au dat votul, presiunii numără ședulele din urnă și constată că numărul acestora corespunde cu numărul deputaților votanți.

Astfel se începe scrutinarea, care terminându-se, membrul comisiei de scrutiniu, dep. P. Cosma face cunoscut rezultatul, care e următorul:

Din 106 votanți și-au dat votul pentru:

P. S. Sa episcopul Mețianu 64.

P. S. Sa episcopul Popea 41, și o ședulă albă.

În urma acestui rezultat presiunii declară de arhiepiscop și metropolit ales în regulă de cătră congres pe P. S. Sa episcopul Aradului Ioan Mețianu. Enunțarea presidială e primită cu vii aclamări. Se alege o comisie de trei: I. de Preda, Belez și Budințean pentru a încunoștiința pe P. S. Sa despre votul congresului și a-l invita la ședință.

Salutarea Alesului.

După o scurtă pauză se prezentă P. S. Sa Mețianu, primit cu furtunoase aclamațiuni.

Nou alesul se oprește la colțul mesei presidiale. Membrii se ridică de pe scaune; toate privirile se îndreaptă spre alesul Metropolit, a cărui figură e deosebit luminată de o rază rătăcită, ce străbate prin fereastră.

Președintele ad hoc, vicarul Dr. Pușcariu anunță în ton solemn și înalt pe P. S. Sa despre rezultat și îi exprimă totodată felicitările congresului.

Faptul că P. S. Voastră ați condus cu zel și înțelepciune o eparhie a bisericii noastre în decurs de 24 de ani ne este o dovadă și o garanție, că soarta metropoliei noastre este pusă în mâni destoinice și sigure.

Dorește nou alesului mulți ani, ca să păstorească bine turma înmulțită, ce i-s'a încredințat.

Răspunsul Alesului.

P. S. Sa Mețianu răspunde cam următoarele:

»La auzul votului, prin care măritul congres m'a distins cu înalta sa încredere, alegându-mă la cea mai înaltă demnitate a bisericii noastre, sufletul meu se înalță la Dumnezeu, care a inspirat de sigur și acest vot al d-voastră, și cuprins de simțul grațitudinii față de bunul Dumnezeu, mă întreb cu psalmistul: »Ce voi face eu Domnului Dumnezeuului meu pentru atâtea bunătați ce a făcut mie?«

Pétruns de emoțiune răspunde sufletul meu, tot cu psalmistul. »Spune-mi și voi vesti numele lui printre neamuri și popoare în toate zilele vieții mele!«

Cunoscând eu — continuă ilustrul prelat — și simțind greutatea sarcinii la care mă chemați să o port, aș ave cuvânt să mă subtrag dela ea. Dar, cum tare cred cuvintelor dumnezeiești, că unde se vor aduna doi în numele meu acolo sunt și eu, și ce vor cere dela mine d-le-voici lor, consider acest vot ce votul bisericii, și votul bisericii ca voința lui Dumnezeu, dela împlinirea căreia nu mă pot retrage.

Cu mulțumită deci, cu toată resignațiunea și cu toată încrederea în Dumnezeu primesc votul ce mi-l-ați dat, și

FOIȚA „TRIBUNEI“.

TAINILE CASTELULUI.

— Roman —

de (15)

Charles Nodier.

(Urmare).

II.

Abia ce ocupasem loc, și amicul Antonie s'a și adresat cătră mine cu următoarele cuvinte:

— Dacă povestea ta a fost adevărată arătare de spirite, atunci eu nu știu ce să fi fost de cumva nu ni-o explici. O întreagă lună de zile mi-am frământat mintea, dar' nu i-am putut afla deslegarea.

— Nici eu, — a zis Eudoxia.

— Eu nu am avut timp să cuget asupra ei, — a zis procurorul. — Dar' dacă îmi aduc bine aminte, a fost o poveste grozav de fantastică, ori ce fel?

— Și la adeică e cel mai firesc lucru din lume, — le-am răspuns eu. — Fie-cine a auzit, ori chiar a văzut însuși lucruri mult mai extraordinare, decât cele pe cari trebuie să vi-le mai istorisesc, dacă mă ascultați.

Societatea s'a așezat ceva mai aproape de mine. În orașe mici, pentru seriile lungi nici că există lucru mai cuminte, decât să-ți aștepți somnul ascultând povești de copii. — Am început deci să povestesc.

— A ceea v'am spus-o rînd pe rînd, că s'a făcut earăși pace, că Sergy a murit, că Boutraix a îmbrăcat rassa de călugăr, ear' eu de atunci începînd îmi trăsesse traiul ca modest mic proprietar de pământ. Venitele normale mă făcuseră aproape bogat, afară de aceea am și moștenit, așa că am devenit aproape ridicul de bogat și mi-se adunaseră bani superflui. M'am decis deci să cheltuesc acești bani pe voiajuri, astfel mă și distrag și și învăț câte ceva, numai la aceea nu mă puteam decide în grabă, că în ce direcțiune să plec. Aceasta însă eu numai hesitare de farsă, prin care voiam să-mi liniștesc mintea, căci inima hotărîse deja de mai înainte. Inima mă trăgea adică spre Barcelona, dar' dacă aș voi să vă spun că de ce, atunci ar trebui să vă enarez un roman încă și mai lung, decât cela pe care vi-l enarasesem în rîndul trecut. Destul atîta, că am căpătat epistolă dela prietenul meu Pablo de Clauza, care îmi era cel mai drag om în Catalonia; această epistolă mi-a copt pe deplin planul. Pablo luase de nevastă pe Leonora, ear' Leonora era soră cu Estella. Despre Estella acum nu voi vorbi mult, deși dînsa fusese eroina romanului, despre care peste tot nu voi vorbi.

Dela cununie am întârziat, căci aceea se întîmplase deja cu trei zile mai înainte. Ospetul, conform datinei locale, încă tot mai dura, une-ori durează mai mult și decât lunile de miere. În familia lui Pablo însă nu era astfel. Pablo era demn de amorul și al celei mai perfecte femei și încă și acum e tot atât de fericit, precum atunci spera să fie. Icol-

dra însăși nu sînt curios s'o văd. Spune-mi numai, rogu-te, unde pot să vă întîlnesc după teatru?

— Unde vești, — a răspuns Pablo. — Eu însă cred, că Estella conțeață la tine s'o petreci în teatru.

Estella în adevăr s'a și prezentat, tocmai când voiam să plec. Mi-am fost propus odată, că după Inez de Las Sierras nu vreau să mai văd dansatoare, nu vreau să mai aud cântărețe, acum însă îmi uitaiu deodată propusul, căci luam la sigur, că azi numai pe Estella o voi vedea, și numai pe dînsa o voi auzi.

Timp îndelungat am rămas fidel propusului meu, și acum, zău, aș veni în perplexitate, dacă ar trebui să spun, că ce s'a întîmplat pe bină la începutul piesei. Nu m'a alterat nici chiar acel vuet și șopot, ce precedase la prezentarea Pedrinei. Am rămas liniștit și mi-ți țineam ochii pe jumătate acoperiți cu mîna. În locul agitațiunii intrase o liniște profundă și deodată a răsunat o voce, pe care numai decât am cunoscut-o, a trebuit s'o cunosc. Vocea Inezei îmi suna neconținut în ureche, această voce o auziam în contemplațiunile mele, această voce mă legăna în visurile mele, și această voce, care acum răsună, era vocea ei!

Am început să tremur și un strigăt tare mi-a erupt din piept. Am alergat la bariera logei și am privit pe bină. Inez stătea în față-mi, veritabila Inez! Instinctiv am privit împrejur și voiam să mă conving, ori de în adevăr în Barcelona mă aflui, în teatru? Voiam să mă conving, ori nu fantasia își joacă

cu mine jocul ei, ca de doi ani deja în toate zilele de-arîndul, și voiam să mă conving, ori nu cumva m'a cuprins earăși îndatinatele visări și nu cumva văd înainte-mi un foarte bine cunoscut chip al visărilor mele? Voiam să apuc cu mîna vre-un obiect, care să mă convingă, că văd lucruri reale. Mîna Estellei am aflat-o mai aproape și i-am strîns-o cu foc.

— Ei! ei! — a zis Estella zîmbind. — D-ta atîta de cu siguranță te laudai adinea-ori, că nici nu-ți pasă de vocea femeiască! Pedrina abia ce-și probează vocea și uite, d-ta deja și-ai pierdut capul!...

— Estella, — am întrebare eu, — ești d-ta sigură, că asta ești și Pedrina? Știi d-ta pozitiv, că e femeie și acrifă aceea, pe care o vedem aci, și nu vre-un suflet din cealaltă lume?

— Femeia asta, — răspunde Estella, — e femeie veritabilă, și acrifă extraordinară; o astfel de cântăreță e aceasta, ca-și-care posibil că nici-cînd nu au mai auzit oamenii, dar' aceea nu-mi pot închipui, că ce altceva ar mai pute fi. Rogu-te, — a continuat Estella rece, — predomnește-ți puțin entuziasmul, căci aceasta, zău, poate pune pe gânduri pe aceia, cari te iubesc. D-ta nu ai fi primul bărbat, care la vederea Pedrinei își pierde mințile, dar' această slăbiciune a inimei d-tale de sigur nu ar face bucurie nici nevastei, nici amantei d-tale.

(Va urma.)

dacă el va primi și întărirea preafaltă, gata voui fi să lucrez pentru biserică noastră în bună înțelegere cu fratele meu în Christos, episcopul Nicolae Popa, în bună înțelegere cu venerabilii membri ai acestui și ai viitoarelor congrese, spre a justifica și prin fapte încrederea ce ați pus în mine. Deși am firma convingere că ați fost conduși numai de interesele bisericești, vă rog să-mi păstrați și pe viitor iubirea d-v. cum și eu vă voi păstra iubirea și stima mea, întru mulți ani de conlucrare mănoasă spre binele bisericești și a poporului și a patriei noastre!

Între vii aclamațiuni P. S. Sa se retrage.

Alte afaceri.

Părintele Nicolae Ivan prezintă în numele comisiei bugetul provisor.

Apoi se iau dispoziții pentru autentificarea procesului verbal și a celorlalte agende.

Sedința se ridică la 12 ore.

Mangra și Goldiș.

Ca completare a raportului nostru despre ședința de ieri, un distins membru al congresului ne comunică următoarele:

»Ați scăpat din vedere în raportul d-v. despre ședința de azi (30 Dec.) un moment, care a produs senzație și în multe cercuri nedumerire. Lucrul s'a petrecut astfel:

Președintele P. S. Sa Meșianu zice cam următoarele:

»Acum am fi isprăvit, ceea-ce era de făcut. Cum însă mai avem timp e bine să alegem acum și comisiunea de trei pentru scrutiniu, pentru ziua de mâine. (Aprobări).

»Aș fi dorit ca în această comisiune să fie tot aceia cari au fost și la congresul electoral de acum 24 ani, dar dintr'acestia numai dl. P. Cosma e de față. Propun deci pe: P. Cosma, Roscin, Cor. Brediceanu.

Se ridică atunci Mangra și în atențiunea tuturor, cu toată seriozitatea face contra-propunere, zicând cam astfel:

»Eu deasemenea nu vreau decât ca să alegem bărbați cu oare-care trecut istoric în biserică noastră ortodoxă, și de aceea propun pe lângă dl. Cosma pe vicarul Goldiș și vicarul Mustea.

O penibilă surprindere! — Adeca Goldiș, cu trecut istoric? Brediceanu nu are trecut istoric? Cum vine chiar Mangra să propună pe Goldiș?

Aceste și alte asemenea întrebări se impun — și se face un moment de pauză, de consultare... — după care congresul alege în comisiune: Cosma, Mustea și — Rotariu.

Faptul acesta — putem adăuga noi — a fost viu comentat între membrii congresului și interpretat în fel și chip pretutindenea. Combinații foarte cutezate se aduceau înainte mai ales în legătură cu cele întemplate în conferința prealabilă, unde dl. Mangra a făcut us de »voto», când s'a propus o votare de probă.

Astăzi înainte de alegeți tot chestiunea aceasta se discută! Unii reaminteau ședința congresului din urmă în care Mangra susținea ca Goldiș să nu fie verificat și era aprobat de toți cei cu sentiment.

Cătră unii amici ai sei dl. Mangra — se zice — s'ar fi exprimat că a făcut propunerea pentru Goldiș numai din ironie.

Că oare ironia aceasta cum cuadrează cu seriozitatea congresului, și seriozitatea situației noastre — e altă chestie. Destul că faptul a fost senzația zilei, și n'am putut întrelăsa să nu-l remarcăm, fără a nu neglija datorința noastră de cronicari.

Nou alesul Metropolit.

— Date biografice. —

Născut la 1828 în comuna Zernești, Ioan Meșianu a studiat în Zernești, Brașov și în Cluj. Întră în seminarul din Sibiu tocmai în primul an al venirii lui Șaguna ca vicar general în fruntea diecezei. La 1850, îndemnat de bărbății frunțași, primi postul de protonotar al Branului. La 1853 fu ales paroh în Rășnov. La 1858 fu numit de Șaguna administrator protopopesc și strămutat la Zernești. Aci începe o rodnică activitate părintească protopop Meșianu.

Pe terenul bisericesc, școlastic și politic, în sinoade, congrese, ca și în conferințele naționale și în municipii Meșianu ia partea sa cu cinste și demnitate.

În 1874 este ales vicar episcopesc în Oradea-mare. După 8 luni, la 3/15 Febr. 1875 fu ales Episcop la Arad.

În decurs de 24 ani a purtat această demnitate cu onoare și cu succes pe toate terenele.

Nou alesul Metropolit are acum frumoasă vîrstă de 70 ani; se bucură însă de o sănătate completă, și de o energie de necrezut la o vîrstă așa înaintată.

Sibiu, 31 Decembrie n.

Chestia naționalităților în dietă. De câte-ori soviniștii fac amintire despre chestia naționalităților, întotdeauna o prezentă fals și cer o rezolvare falsă a ei, ear' de altă parte o folosesc de armă contra guvernului, ca-si-când acesta ar fi un mare binevoitor față de noi.

Un exemplu mai nou în această privință ne dă deputatul opozițional Mih. László, care în combaterea guvernului s'a folosit și de chestia naționalităților și între altele a zis următoarele:

»Acestui sistem bolnav aparține și chestiunea naționalităților. Inteligența română este antimaghiară, arhiciereii români abia dacă știu unguerește, 60% din preoțimea rurală nu știe de loc unguerește, ear' cei din Viena găsesc acum potrivit timpul pentru introducerea reacțiunii!..

»Nu plătim dare! După Bătaia, Seghedinul. În ședința din urmă a magistratului acestui oraș, primarul Pálfy a declarat, că în cazul, dacă până la 1 Ianuarie nu se va vota guvernului îndemnat, ordinațiunile privitoare la recutare și la colectarea dărei nu le va executa, ci le va înainta municipiului. Majoritatea membrilor sînt de părere, că în acest cas colectarea trebuie să se sisteze.

Eată cum începe anarhia în Ungaria!

Oficerii ruși în București.

Petrecerea oficerilor ruși în București — de care am pomenit deja — a dat prilej unor noue manifestațiuni, cari pun în lumină relațiunile regatului român cu marele imperiu de nord.

Eată momentele ce trebuiesc remarcate:

Prânz la curte.

Marți, 15 Decembrie, la orele 7 și jumătate seara, a avut loc la curte un prânz dat în onoarea deputațiunii ruse, la care au luat parte: AA. LL. RR. Principele și Principesa României; Exc. Sa dl. de Fonton, ministrul Rusiei, cu personalul legațiunii imperiale; dl. D. A. Sturdza, președintele consiliului de ministri; dl. M. Pherekyde, ministrul de interne; dl. general Berendei, ministrul de război; dl. Rosetti-Soleacu, ministrul țerei la Petersburg; d-nii generali Barozzi, Arion, Băicoianu, A. Candiano-Popescu și Teodori; dl. Caton Lecca, prefectul poliției capitalei, și casele militare regale și princiare; în total 32 persoane. Maiestatea Sa purta uniforma regimentului său rus.

Toastul Regelui.

În timpul prânzului Maiestatea Sa închinând un păhar a rostit următoarele cuvinte:

»Salut cu o bucurie cu atât mai vie deputațiunea regimentului meu rus, că am avut satisfacțiunea de a comanda pe vitejii soldați de Vologda pe câmpul de bătălie, conducându-i la biruință. De atunci au trecut douăzeci și unu de ani; însă acest mare spațiu de timp nu a slăbit confraternitatea de arme dintre armatele Noastre. M. Sa Împăratul a binevoit a da acestei confraternități o deosebită consacrare, numindu-Mă proprietarul unui regiment care a înfruntat cu trupele mele focul ucigător al întăririlor Plevnei.

»Dar' să părăsim acum câmpurile de bătălie și să întorcem privirile Noastre spre Neva, unde începe a lucii zorile unei păci, care va putea asigura popoarelor binefacere ei pentru un timp cât se poate de îndelungat. Cugeterile Mele sînt în acest moment acolo și redeșteaptă în Mine amintirea frumoasei Mele călătorii în Rusia.

»Primirea călduroasă ce Împăratul Mi-a făcut a găsit un răspuns adanc în România, care se unește cu Mine în urările cele mai ferbinți pentru fericirea Maiestății Sale ca și pentru lungă și glorioasă Sa domnie și în dorința sinceră de a restringe încă mai mult bunele relațiuni cu imperiul rusec.

»Viu mișcat de noul semn de prietenie ce-Mi arată Împăratul Nicolae,

însărcinând o deputațiune specială a-Mi remite epotelele cu cifrele Mele, ridic păharul Meu în onoarea bravului Meu regiment, urându-i lauri noi, și beau în sănătatea prețioasă a șefului suprem al vitejei armate imperiale, a Maiestății Sale Împăratului Nicolae, »Să trăiască Maiestățile Lor Împăratul și Împărăteasa Rusiei!«

Aceste cuvinte au fost acoperite de uralele prelungite ale invitaților, ear' musica a întonat imnul imperial rus.

Răspunsul colonelului Kossenko.

Dl. colonel Kossenko, răspunzând frumosului toast al M. Sale Regelui, a ținut următoarea cuvîntare:

Sire!

»M. Sa Împăratul a binevoit să acorde o mare favoare regimentului de Vologda, dându-i ca șef pe Maiestatea Voastră.

Acest regiment în timpul memorabilei epoci a războiului de liberare, a avut onoarea să se găsească în numărul trupelor asupra cărora Maiestatea Voastră »Și-a exercitat comandamentul într'un mod atât de strălucit sub zidurile Plevnei.

Această amintire rămâne neștearsă în rîndurile Vologdenilor.

Beau în sănătatea Maiestății Voastre, a M. S. Reginei, a AA. LL. RR. Principei și Principesei României și a augustei Lor familii, precum și în sănătatea glorioasei armate române, a vitejilor noștri confrăți de arme.

Musica a întonat imnul regal român. După masă, Maiestățile Lor și Al-tețele Lor Regale au făcut cerc în sala de ceremonie, ear' la orele 9 și jumătate s'au retras în apartamentele Lor.

Țărani români în temnițe!

Ni-se comunică dela Cluj:

»Acuși vor fi două luni de când țărani români din Micuș (I. Turda), vre-o 64 la număr, au părăsit comuna, mergînd în temnițe spre a-și împlini pedeapsa în închisorile unguerești. Ei au fost condamnați pentru-că n'au suferit, în anul 1893, în ziua de sfîntă Maria-mare, ca din școala lor autoritățile să facă spital pentru coleră. Și au fost osândiți după multe șicane unul la 8 luni, ear' ceilalți la câte 6, 3 și 2 luni.

Cei cu 2 luni vor și scăpa în curînd.

Bunii țărani sînt așezați prin temnițele din Turda, Vințul-de-sus, Ludos și Iara.

1848.

Cronica anului.

Pesta, 31 Decembrie.

În dietă Baththyányi L. propune ca guvernul să meargă la Dobrițin, ear' dieta se rămână în Pesta până în momentul din urmă, de unde va avé a începe pertractările de pace cu Windischgrätz. Se hotărăște că atât guvernul cât și dieta să meargă la Dobrițin; pentru pertractările de pace vor merge la inimic: Baththyányi L., Majláth Gy., Lovovics I., Deák, Majláth A. și Bezeredy István.

(Közl. 1849 nr. 1; Szem. I. pag. 94).

»Comisiunea dă poruncă lui Görgei, ca pentru »salvarea onoarei naționale« lângă Buda se facă luptă decisivă, dar' se nu strice capitala, și se salveze și armata. Epistola aceasta a fost scrisă nemțește. Görgei a și pornit la Pesta, dar' pe Kossuth nu l-a aflat acolo. A voit să-i spună că planul acesta este bun »pentru un comandor ca Kossuth«.

(Görg. I. pag. 137).

Bistrița, 31 Decembrie.

Generalul Riczkó armata lui Binder o fugărește până în Bucovina, ear' Bem ocupă Năsăudul, stațiunea lui Urban.

(Czetz pag. 119; Köv. E. T. pag. 145).

Sibiu, 31 Decembrie.

Comanda face pact cu capii Românilor și a Sașilor, promițînd că vor cere dela Lidders ajutor întru apărarea Sibiului.

(Köv. E. T. pag. 146; Honv. nr. 109).

Invetătorii și „Foaia Poporului“.

Deși chestiunea aceasta s'a discutat destul, totuși ne mai vin din cercurile invetătorești scrisori, cari pledează pentru propunerea făcută. O singură voce s'a pronunțat, pe jumătate, în contra propunerii »Cămpeanului«.

Văzînd deci opinia generală favorabilă și dorul invetătorilor după un organ, anunțăm pe scurt, că direcțiunea »Foi Poporului« a luat hotărîrea să satisfacă dorința generală, și să deie încă în primul număr pe 1899 partea pedagogică cerută cu atîtă insistență.

Avisînd pe scurt despre aceasta, mai dăm aci o voce invetătorească:

Cut, 27 Decembrie n.

Foaie pedagogică! S'aude strigînd în toate părțile. Și cu tot dreptul. Trebuie să ne nisum într'aceea, ca să avem și noi o foaie pedagogică. Dar' cum și prin ce mijloace am pute ajunge la înființarea ei? Acestea ocupă în special pe invetătorii noștri.

Unii au părerea, ca foaia se apară ca adaus la »Unirea« ceea-ce nici la un cas nu se poate, de oare-ce »Unirea«, costă 6 fl. la an și mulți invetători nu ar abona-o, și ceea-ce e și mai important, poporul nu o cetește de loc.

Propunerea dlui coleg Ghica, că ar fi bine să avem o foaie pur pedagogică redactată în Blaj, care ar trebui să o spriginim din toate puterile noastre morale și materiale și eu o aprob, însă dl. Ghica n'a fost cu considerare, că noi am mai avut foi pedagogice-didactice, și încă de un spirit pur pedagogic, dar durere, căci acestea din lipse material nu s'au putut susține decît 2-3 ani.

Trebuie să meditam mai serios în chestiunea aceasta, căci mi-e teamă, că foaia pedagogică ce s'ar înființa nu s'ar pute susține decît 2-3 ani și astfel earăși am rămînd fără foaie pedagogică.

Dovadă ni-e »Foaie pedagogică« din Sibiu, care își are în jurul ei bărbați cei mai valoroși și este numai de 2 ani înființată, din lipsa de abonenți este aproape de a apune. Să apară ca adaus la »Trib. Poporului«? Ideea asta nu e salutară, știind că foaia aceasta a început a degenera și a lua direcțiune greșită. Noi nu voim a ne face unealtă!

Rămîne deci salutară ideea, ca foaia să apară ca adaus la »Foaia Poporului«. Nici că se poate o idee mai salutară decît aceasta! De oare-ce, considerînd că este foaia cea mai răspîndită între popor și este condusă de un caracter pur național, atît invetătorul cât și poporul vor avé folos duplu, cetînd pe lângă politică și economie și partea pedagogică. Prețul abonamentului e de tot bagatel, ceea-ce nu un invetător, ci și un simplu ziler o poate abona cu 2 fl.

Că poporul nu ar abona-o neavînd lipsă de partea pedagogică??

Într'adever ne stă mîntea în loc: cum cutează dl. Ghica să afirme așa ceva? Oare poporul român nu se interesează de școală și invetător? Dovadă ne sînt jertfele cu cari susține poporul român școala și invetătorul. După părerea mea pot conta, că foaia din contra va avé și mai mare trecere ca până acum.

E aci timpul, fraților invetători! Acum trebuie să se facă tot ce ne stă în putință! Aceasta o reclamă soarta invetătorilor noștri, dar' în special o reclamă soarta școlilor noastre, cari cu deosebire în timpul present ne sînt scumpe ca lumina ochilor.

Sînt aci sf. sîrbători ale Nașterii și Anul-Nou cu donurile lor îndatinate. Ce don mai nimerit și mai plăcut poate fi pentru un invetător, decît un călîuz pedagogic, politic și economic? Nisuițele cele mai mari se ne conducă de câte-ori e vorba despre spriginirea cauzei școlare și a invetătorului. De nu ne vom interesa noi de cauza noastră, cine se se intereseze? Să facem, căci pentru noi facem.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Basilu V. Pop,
inv. dirigent.

Cronica zilei.

Sibiu, 31 Dec. n.

Daruri de Crăciun. Măne, Duminecă, în 1 Ian. st. n., se vor împărți elevilor dela școala rom. gr.-cat. din loc (Poarta-Turnului) vestimente, încălțăminte și alte donuri, colectate în favorul lor. — Cei interesați și iubitori de cauză sînt invitați a participa la această solemnitate de binefacere.

Dl. Muciescu, dimpreună cu alți d-ni profesori de cîntări bisericești din Iași, au întreprins de mai mult timp transpunerea cîntărilor bisericești pe notațiune liniară.

Avînd deja gata cele 8 glasuri, serviciul de Sămbătă și Duminecă dimineața, stihirile și liturgiile sfinților Vasile, Grigorie și Ioan, precum și 17 ascioane, au făcut ministerului instrucțiunii propu-

nerea de a se introduce în seminarii ca opuri didactice noile texte, în locul studiului acestor cîntări, cari se fac astăzi pe psaltichie.

Dl. ministru Haret a cerut avizul s-tului sinod și al consiliului permanent.

Prelegeri pentru popor în Seliște. Dumineca trecută s'a ținut a cincia prelegeri pentru popor în Seliște, care a succed asemenea foarte bine. Harnicul invetător dl. Dumitru Mosora a vorbit despre Reuniuni. Ca introducere dl. Mosora arată importanța Reuniunilor îndecosebi pentru noi Români, cari în urma situației politice ce ni-s'a creat sîntem avisați numai la propriile noastre puteri. În special vorbește apoi despre Reuniunile de păstrare (bănci), de agricultură, meseriași, consum și de cumpărare. Mai mult se oprește asupra Reuniunilor de înmormîntare, îndemnînd totodată pe bravii Selișteni să-și alcătuiască o astfel de Reuniune. La fine făcînd o scurtă reprimire asupra vitejei Reuniunilor românești ce deja există, îndeamnă poporul să spriginească din răspateri Reuniunile, căci »modru avem, numai să vrem«.

După o mică pauză dl. Dr. N. Călețariu, medic, a preles despre »Primele mijloace ce trebuie să se iee în casuri de nenorociri«.

Numerosul public a ascultat cu vie plăcere pe ambii prelegători, cari prin un limbaj curat și popular și cu deosebire prin tractarea iscusită a temelor au dat sfaturi atît de folositoare și cunoștințe prețioase bravilor Selișteni. Laudă li-se cuvînt!

Gala-Bürger-ul baron Bánffy. De câte-ori Bánffy-Pașa e terfelit de gurile roșii și înfrînt de cei care nu-i sînt mameluci, se mîngăie cu câte o diplomă de cetățean de »onoare«. Originalul pflastru rehabilitator »și-l-a căștigat prima-oară prin diploma de cetățean onorific al Agramului. În timpul mai nou când opoziția îl cam strînsese cu »și-a comandat diploma de »gala-Bürger« al Budapestei. Acum în epoca duelurilor și a memorandumelor opoziției br. Bánffy s'a învălit în diploma orașului Jászberény, care, după-cum se telegrafează l'a ales alaltăieri de cetățean de onoare. Interesant e să se știe, că magistratul din Jászberény a fost alcătuit cu forța fispanului din comitat. Prin urmare: un ministru impus cu forța a fost ales cetățean de onoare de cătră un magistrat impus cu forța.

Frumoasă companie!

Pentru fondul coriștilor din Cut au binevoit a mai contribui: on. domn Ioan Bitea, preot 1 fl., Iosif Bisca, jude 1 fl., Teodor Mocan 1 fl., Vasiliu Bitea 40 cr., Stefan Poenariu 20 cr. Mai mulți săteni au contribuit cu câte 10 cr.

Bucate s'au adunat dela popor 11 litre, din care 3 de grâu și 8 de eucuruz. Primească deci generoșii donatori și pe calea aceasta cea mai sinceră mulțumită. Basilu V. Pop, inv. dirigent.

Metropolitul bulgar Gregoriu, după-cum se telegrafează din Sofia a murit alaltăieri. În inmormîntarea pompoasă ce l'a făcut a luat parte principelui și principesa Bulgariei, preoțimea întregă, ministrii, corpurile diplomatice și o multime de lume distinsă. Osîmintele decedatului vor fi așezate în Rusciuc în vechea biserică a Sfîntului Nicolae.

Amnestierea Italianilor. Din Roma se telegrafează, că regele Umberto ieri a subscris actul de grațiere pentru toți osândiții de forurile civile ori militare din cauza demonstrațiilor ce le-au făcut cu ocazia resvrățirilor »pentru păne« ce s'au făcut astă-primăvară în Italia. Total grațiați au fost cei osândiți până la 2 ani închisoare, ear' celor osândiți pe timp mai mult li-s'a iertat câte doi ani din pedeapsă. Bătrânii peste 70 ani și tinerii până la 18 ani au fost toți grațiați total. Numărul total al grațiaților se urcă peste 2500.

Solgăbiru pungaș. Am amintit că solgăbiru Vêgh János din Vesprim s'a sinucis zilele aceste. Causa sinuciderii, după-cum aflăm a fost teama de pedeapsă pentru pungășiile ce le-a comis. Până acum s'a constatat că din banii oficioși lipsesc 2154 fl. Se crede că la cercetarea amănunțită suma defraudată se va găsi mult mai mare.

Descoperirile aceste aruncă o tristă lumină peste gospodăria țerei condusă de guvernul maghiar, care în loc să-și împlinească chemarea umblă pe căi scumpe și rătăcite după potcoave de cai — după statul unitar maghiar. Ei să fac de ris și de rușine și țearageme în miserie și plătete amarnic destrăbălările unguerești.

Doi robi periculoși au fugit din închisoarea din Cinci-biserici. Unul dintre desertori, Kovács István a comis până acum 138 de spargerii, ear' celalalt, Muth Henrich abia de 4 septemăni a omorît și a furat din comuna Csikos-Töltös. Spărgătorul a fost prins, dar' ucigașul Muth și-a perdut urma. Păzitorii închisoarei sînt trași la severă cercetare, ear' gendarmii caută în ruptul capului pe îndrăznețul hoț.

Iarnă neagră. Din mai multe părți ne sosesc scrisori prin care agricultorii se plâng pentru lipsa de neaună. Aproape în toată țara sămănăturile stau fără neaună expuse la înghețul frigului de iarnă. Până acum pagube mai însemnate nu s'au putut constata, dar dacă iarnă neagră va fi în viitor, frigul va răbi sămănăturile și astfel cu îngrijire va trebui să așteptăm roada anului viitor.

Tifus. Din comuna Băgău, lângă Aiud, i se scrie »Gazetei« că de câteva săptămâni pe acolo bântuie în mari dimensiuni febra tifoidă. În comuna Băgău au căzut până acum victimă boalei mai mult ca 16 oameni de toate etățile. În unele case toți locuitorii zac bolnavi și nu e cine să le ajute. Medicul cercului nu se interesează aproape de loc și poporul, care îl plătește, e cu totul neajutorat.

Atragem atențiunea p. t. publicului nostru celtor asupra inseratului »Parfumeria Melzer« publicat pe pag. IV. Cele mai frumoase cadouri de Crăciun de aici se pot procura.

Avis. Atragem atențiunea cetitorilor nostri la inseratul atelierului de aurărie și argintărie al dlui Iuliu Erős, inserat ce se publică zilnic pe pag. 4 a ziarului. În acest atelier de bun renume se pot cumpăra frumoase cadouri.

Singurul mijloc natural purgativ ușor de luat este apa amară Francisc Iosif, care mai mult de douăzeci de ani se bucură de neasemănată popularitate. Efectul ei disolubil este durabil. Apa amară Francisc Iosif se nu lipsească din nici o casă.

Tusa adese-ori este prevestitoarea tuberculozei (oftice) și pentru aceea nu se poate îndeajuns recomanda ca tusa să fie vindecată.

Theea Sf. George și pravul Sf. George, aceste medicamente în mii de casuri probate le recomandăm în deosebi p. t. cetitorilor noștri. Cu aceste minunate preparate se curează nu numai tusa, ci cu același succes curează toate boalele de gât și grumaz, asemenea și răgușeala și asthama. Sînt absolut nestrictioase, de aceea se pot întrebuița și pentru copii. În calitate originală se pot procura numai dela farmacia Sf. George, Viena V. Wimergasse nr. 33. Prețul celor 2 pachete este 1 fl. 20 fără porto.

Știri mărante. În Arad a fost un sângeros duel între abotul contelui Damian Badini și Seidner Gyula, oficianț din Berzova.

— Soții Mihály din Sarkad s'a sinucis străpungându-și pânțele cu oasa — tocmai în ajunul Crăciunului.

Mai nou.

Din Budapesta.

Se așteaptă cu interes îndoit vorbirile obicinuite de Anul-Nou. În tabăra guvernului nu se vor face declarațiuni deosebite. În opoziție se va vorbi răsboinic. Ambele partide au hotărât să împedeze cu toate mijloacele guvernarea ilegală. Cuota, prin hotărâre prealabilă, se menține de nou pe un nealternat.

Din Viena.

În foaia oficială se publică prelungirea provisorului pe un an, cu ajutorul ș-lui 14.

Tribuna Literară.

Căldarul „Minervei“.

— Recenziune de Al. Antemtreanu. —

Am sub ochi o recentă publicație pe care o tot nu-oi vintre cred că e românească, deși pe frontispiciu e scris: Căldarul »Minervei« pe 1899.

Căci de un căldar e vorba, de una din aceste publicații, cu cari se face la noi specula cea mai jidovească, de un căldar unic în țara noastră până acum, atât ca execuție, cât și ca însemnătate culturală și morală.

A scoate un căldar și a nu căuta să pui niște ilustrații detestabile, câteva rețete de bucate, câteva novele și poezii traduse sau oribil de originale; a face un căldar și a nu-l tipări pe o hârtie ordinară spre a pute câștiga cât mai mult; a da ilustrații cu desăvîrșire artistice, un material literar bogat, instructiv și educativ tot deodată, aceasta e o raritate în țara românească.

Căldarul »Minervei« a făcut totuși această minune.

»Ne-am dat seama, — zic editorii în prefața acestui căldar, — că o asemenea publicație e de o neîgăduită importanță pentru lăfirea culturai în popor, și am zis că ar fi timpul, ca și în literatura noastră căldaristică să se înceapă a se deschide o cale nouă.»

Sub egida acestor considerații, editorii au isbutit să facă totdeodată, din căldarul lor, o publicație utilă și artistică.

Utilă, căci, pe lângă »abundente și bune îndrumări, lămuriri și orientări pe toate terenurile vieții practice«, publicația aceasta tinde la ridicarea moralului, la instruirea masselor și la formarea gustului estetic.

Eacă, bună-oară ce găsim într'un frumos articol intitulat: »Știința și simțul religios«.

»Mulți se plâng în societatea noastră, că progresul moral a rămas departe îndărătul celui tehnice. Așa este. Causa însă, în mare parte, este că ne-am desinteresat cu desăvîrșire de religiunea noastră. De aceea se înmulțește mereu numărul oamenilor rinivitori după îmbogățiri cu ori-ce preț, dar' cu suferințele pustii«.

Ori, judiciosul articol: *Cultura națională*, dătoric penei energice lui Iuliu Popovici:

»Intr'o societate ca a noastră, în care ironia și satira nu prea caută mult când e să-și găsească un obiect de înțepat, conceptul național, dat fiind abuzul ce se făcea cu el, a trebuit să treacă printr'un torent întreg de satire mai mult sau mai puțin spirituale.

»Însă din nenorocire, această persiflare nu s'a mărginit a pune în evidență aplicarea falsă și incongruentă a principiului național, ci a ridiculiza, vrînd nevrînd însăși esența acestui principiu, epocal ca puține altele în dezvoltarea modernă a Europei...

»În asemenea împrejurări să nu ne mirăm că am ajuns într'o situație pe cât de nefirească, pe atât de tristă...»

Și dl Dr. Popovici arată apoi necesitatea, absolută pentru poporul nostru, de a avea o cultură națională, »căci ea este și tinde a deveni din ce în ce mai mult o armă de luptă între popoare«.

A scoate un căldar, în țara românească, și a face din el un factor de propagandă pentru ridicarea conștiinței naționale, a moralului în poporul nostru, aceasta e unică până acum.

Am zis că acest căldar este totodată și o lucrare artistică, și încă desăvîrșită.

Într'adevăr, ilustrațiile pe cari le oferă căldarul »Minervei«, sînt adevărate opere de artă grafică și poate să egaleze cu producțiile similare ale celor mai vestite institute grafice din străinătate.

Luați de pildă acea »Romăncă din Ardeal«, o aquarelă lucrată în trei culori, executată după cea mai perfectă tehnică a artei grafice; ori, luați pe acea »Apolon din Belvedere«, ori bas-reliefurile de pe statua lui Miron Costin, ori ruinele Pompei, și veți vedea dacă puteți să-i găsiți un comparativ în tot ce arta grafică a României a produs până acum.

Alături de aceste splendide ilustrații se găsesc poezii și novele inedite, datorite dlor G. Coșbuc, Radu D. Rosetti, Haralamb Lecca, Th. Sperantă, D. Teleor, I. B. Hétrat, N. Vaschide, Ioan Scurtu etc. etc.

E un eveniment pentru publicistica noastră, acest căldar, și trebuie să fie orb ca să nu-i vezi strălucitoarea lui superioritate asupra tuturor publicațiilor similare.

„Da, pe măsura ce îl admir mai mult, pe aceeași măsură, o tristă pesimistă mă învîlă, văzînd indiferența, mușenia condamnabilă în care rămîne presa noastră față de această excelentă publicație.

N'aș voi cătuși de puțin în cazul acesta să mi-se împlinescă prorocirea, dar' eu nu cred că această utilă și artistică publicație va avea succesul dorit și meritat. Nu cred, căci s'a format în țara aceasta românească o atmosferă atât de neguroasă atât de viciată, că un lucru atât de bun și de folositor, cum e acest căldar, nu poate să-și găsească viața.

Presa, care trebuia să purifice această atmosferă, a stricat-e cu desăvîrșire, a otrăvit-o grație spiritului comercial, grație Evreilor, cari au monopolizat aproape în întregime această armă de luptă culturală.

Spiritul mercantilor și de coterie, e atât de puternic, în marea majoritate a presei noastre, încât trebuie să fie prea naiv, sau prea idealist, ca să vie în țara românească să lupți pentru o idee mai frumoasă, mai înălțătoare pentru poporul țării.

Fie ca această credință a mea să fie desmintită, calea pe care o deschide

căldarul »Minervei« să ducă la isbîndă, dar' e greu, foarte greu să isbutești când ai îndrăznit să faci ceva bun, când ai vorbit de patriotism și de cultura morală a poporului, fără-ca să ațergi la peana unui scrib evreu, ori să dai cel puțin portretul lui Dreyfus...»

»Epoca«.

INFORMAȚIUNI.

Revista ilustrată, foaie enciclopedică literară, a apărut nr. 12, ultimul pe anul 1898 cu următorul sumar:

Dr. Aurel Murășanu, schiță biografică, cu portret. I. P. Reteganul. Arachne, trad. de C. P. Reteganul. În noaptea și ghiță (călătoria lui Frithjof Nansen) de Ioan Nițu Pop. Rendez-vous, poezie (Alvescu). Ce se credem despre uriași? Băiată de Țigan (poezie cu ilustrație). Colinde (vechi, culese de Teod. A. Bogdan. »Vasilca« (ce se zice de Anul-Nou). Plugușorul. Francisc Iosif I. (cu portret). Elegie de P. Conda. Bibliografie.

Se anunță în acest număr, că dl I. P. Reteganul se retrage dela redacțiune, și în locu-i va conduce foaia însuși editorul-proprietar, dl Ioan Baciu. Prețul foii pe anul 1899 e 6 fl.; abona se poate numai pe anul întreg.

Interesantă e propunerea ce o face redacțiunea pentru anul viitor. Eată-o:

»Dorind de a prezenta publicului frumoasele noastre costume naționale din toate părțile locuite de Români și lipsindu-ne mijloacele materiale de a trimite fotografii la fața locului, apelăm la spriginul dragălașelor d-soare ce au abonat foaia noastră de a ne trimite câte o poșă bine nimerită de a d-lor în costum național și 5 coroane bani, pentru care sumă noi în schimb le vom face și trimite câte 24 portrete frumos executate pe carton de lux și ne vom înfrumuseța și foaia cu câte un astfel de draguț portret, ear' la finea anului ne vom pute lăuda, că avem o frumoasă colecțiune a frumusețelor noastre«.

Asemenea propunere, în aceleași condiții, face redacțiunea și inteligenților nostri dela orașe și dela sate de toate țarmele, apoi meseriașilor și economilor mai de frunte.

A apărut nrul prim din *Revista Economică*, ce va eși aici sub direcțiunea dlui Dr. C. Diaconovich. Nrul prim se prezintă bine, are un cuprins bogat și variat.

Bibliografie.

„Liga Română“ despre „Zarand și Munții-Apuseni“.

Liga Română scrie:

»Zarandul și Munții-Apuseni ai Transilvaniei«. Descriere de Silvestru Moldovan, cu 9 ilustrațiuni și oșchiță. Sibiu, 1898.

Dl Silvestru Moldovan este cunoscut publicului iubitor de literatură geos etnografică, prin scrierile: *Țeara-Noastră*, precum și prin alte lucrări literare.

Cartea anunțată aici cuprinde pe 303 pagini o plastică și atractivă descriere a pitoreștilor Munți-Apuseni, patria Moșilor și tărîmul revoluțiunilor române ale lui Horia, Cloșca și Crișan, și Iancu, precum și a întinsului județ al Zarandului.

Autorul a călătorit însuși prin mai toate numeroasele regiuni și localități pe cari le descrie, așa că cetitorul să alege din această lectură nu numai cu folositoare cunoștințe de orografie, topografie, limba și preținderea o românească impecabilă, ușoară, curgătoare. Ilustrațiunile sînt bine alese și bine executate; ele contribuiesc foarte mult a da viață scrierii.

Până astăzi n'a existat în limba română o descriție a acestor regiuni atât de interesante, din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Noi din parte-ne, o recomandăm cu căldură tuturor celor-ce vor cunoaște acea țeară, în care se petrece chestiunea națională, acea țeară, spre care mii de priviri sînt îndreptate în zare, spre care zeci și zeci de mii de inimi românești bat cu atăta dor, cu atăta nerăbdare...

Până una alta, să o studiem serios, căci ea merită atăta atențiune din partea noastră. Ea ar merita mai mult chiar: Cetînd cartea dlui Moldovan, stai și admiri mereu rara frumuseță naturală a Ardealului, și te miri, că se găsesc atât de puțini Români la noi, cari să țenleagă, câte plăceri și învățăminte ar

ave pentru ei câte o excursiune în acele fermecătoare regiuni locuite de frați de ai nostri.

Să sperăm, că această scriere va avea darul să îndemne pe mulți dintre noi a vizita în mod sistematic mîndra Transilvanie.

„Căldarul Poporului“

— Voci de presă. —

»FLOARE-ALBASTRĂ«.
E anotîmpul căldarilor.

Înromânește până acum n'a apărut decît acesta, și probabil că el va fi scapului pe care și-l-a propus, dintre toate căldarile cari vor apăre de acum înainte în țeară.

Această specialitate de publicistică a ajuns în vremea din urmă un fel de mijloc de speculă. Se pune malleria căldaristică, vre-o câteva anecdote, câteva nuvele și poezii ca vai de lume, și eată căldarul lui gata.

Publicația »Tipografie« din Sibiu face o fericită excepție și merită să o relevăm. »Căldarul Poporului« e, cu adevărat, scris pentru poporul român, e o mică cronică a evenimentelor petrecute în țările locuite de Români, un modest dar' puternic îmbold de îmbărbătare la luptă, de înflăcărare a sentimentului patriotic.

Din cuprinsul literar remarcăm, »Răvașul nostru«, cronică mișcării naționale de peste munți, dela Septembrie 1897 până la Septembrie 1898.

Poeziile, anecdotele, nuvelele, tot ce formează cuprinsul literar al căldarului, sînt scrise într'o limbă frumoasă, simplă, curgătoare, așa cum vorbește țeranul român.

Redactorii »Tribunei«, cari au redijat compunerea acestui căldar, pot să fie mândri de modesta lor lucrare. În tenul labor.

Așa modest cum este »Căldarul Poporului« va fi încă unul din puternicele mijloace de educație națională, și ca Români trebuie să încurajăm tot ce se produce în direcțiunea aceasta.

»LIGA ROMÂNĂ«.

»E un căldar draguț, interesant și instructiv, care n'ar trebui să lipsească din casa nici unui Român doritor de a fi în curentul afacerilor românești de peste munți.

El conține o parte căldaristică și tarifară, obicinuită în căldar, apoi urmează o serie de articole, cum sînt cele următoare: Dela 1848, Andreiu Murășanu (poetul anului 1848), Eu 'mi-s, esc și sînt Român, de I. Dariu, Țeară fără bătrâni, de I. V. A. Urechidă, etc.

Sub titlul »Răvașul nostru«, căldarul publică cronică întregă a cauzei naționale. O serie de bine reușite ilustrațiuni dau publicațiunei un aspect eăt se poate simpatice.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Duminecă, 1 Ianuarie n.

La 3 ore d. a.:

Kaiser Josef II.
und die Schusterknecht.

Comedie istorică în 5 acte, de Iansch.

Seara la 7 ore:

Don Cesar.

Operetă în 3 acte de Dellinger.

Sosiți în Sibiu.

În 31 Decembrie n. 1898.

Hotel »Neurhner«: Dr. Popovici, advocat din Oradea-Mare; Troppauer cu societate din Viena; Marlin, locotenent din Strass; Melinescu cu soția, inginer din Căneni; Schamberger cu soția, oficer de comptab. din Alba-Iulia.
Hotel »Meltzer«: Roman, candidat de advocat din Medias; Zikeli, veterinar din Brașov; Oancea P., Oancea A., din Brezoiu, privatieri.

Apa amară purgativă

„Francisc Iosif“

premiată cu 10 medali de aur și în urmă singură premiată cu marea medalie millenară. Domnul profesor Dr. Purjes Zsigmond analizînd numita apă zice: »Apa amară purgativă „Francisc Iosif“ o întrebuiț-z totdeauna bucurosi în casuri corespunzătoare, de oare-ce efectul ei de obicei se prezintă fără nici o apariție secundară neplăcută.

[1889] 15—26

Cluj, August 1897.

Prof. Dr. Purjes Zsigmond m. p.

Se capătă în tot locul.

Directiunea în Budapesta.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Dec. n. 1898

Sămînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	dela	până
Grâu					
Bănățesc nou	75	10.05	0.15	76	10.20
Grâu de Țisa	75	10.25	10.35	76	10.40
Grâu de Pesta	75	10.20	10.30	76	10.35
Grâu de Alba-Reg.	75	10.25	10.35	76	10.40
„ Bacica	75	10.35	10.4	76	10.45
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—

Sămînțe	Soiul	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcără	prima	70—72	8.25	8.80
Orz	de nutroș	60—62	6.10	6.40
„	de vînars	62—64	6.70	7.00
Ovăz	de bere	64—66	7.10	8.70
Cucuruz (porumb)	bănăț.	39—41	5.70	6.05
„	de alt soi	—	5.50	5.55
Meiu	—	—	—	—
Hrișcă	—	—	4.30	4.50

Sămînțe	Soiul	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Grâu	Mart-Apr.	—	9.57	9.58
Cucuruz	Sept.-Oct.	—	5	5.02
Ovăz	Mai-Iun.	—	5.90	5.92
„	July-Aug.	—	—	—
„	Sept.-Oct.	—	—	—

rodute diverse	S o i u	
	dela	până
Sém. de trif.	Lucernă unguroasă	—
Olen de rap.	rafinat	—
Uns. de porc.	dela Pesta	58.50
„	dela țeară	—
Slănină	sventată	—
„	afumată	52.50
Său	—	—
Prune	—	—
Lictar	slavon, nou	—
„	bănățesc	—
Miere	brută	—
„	galbînă străcurată	—
Ceară	de Rosenau	—

Cursul pietii din Sibiu.

Dn 31 Decembrie n. 1898.

Hărto-moșă română	Cump.	9.48	vînd	9.52
1.10 turoșii	—	—	—	—
Imperiali (15 R' aur)	—	18.91	—	19
Reble rusești 100 a	—	126.75	—	127.50
Galbeni	—	5.65	—	5.70
Napoleon-d'ori	—	9.51	—	9.56
100 Marco germane	—	58.67	—	59
Libre sterling	—	11.94	—	12.04

Bursa de Budapesta.

Din 29 Dec. n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ 4%	—
„ „ val. cor. 4%	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Țisei și Seghedin	140.—
Renta de hărto austriacă	102.50
„ de argint austriacă	102.25
„ de aur austriacă	128.50
Losuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“	102.—
Argintul	5.72
Galbeni împărătești	5.68
Napoleon-d'ori	9.54
Mărci 100 imp. germane	58.97
London 10 Livres sterlingi	120.69

Bursa de Viena.

Din 29 Dec. n. 1898.

Renta de aur 6%	—
„ „ 4%	122.20
Renta ung. v. c. 4%</	

Convocare.

P. T. membrii „Casei de păstrare (reuniune) în Seliște“ se convoacă la ședința

adunării generale extraordinare

conform §-lui 15 din statutele reuniunii pe Duminecă, în 3/15 Ianuarie 1899, la 2 ore p. m., în sala cea mare a școlii rom. gr.-or. din Seliște, pe lângă următorul

Program:

1. Statorirea regulamentului afacerilor interne și a normativului pentru pensionarea funcționarilor reuniunii.
Din ședința Casei de păstrare (reuniune) în Seliște, ținută la 22 Decembrie 1898.

[2571] 1-1

Direcțiunea.

Cu capac dublu numai fl. 5.25.

Tuturor oamenilor de specialitate și tuturor acelor cari doresc să aibă un orologiu bun, le aduc la cunoștință, că eu am preluat speciala vnzare a nou inventatelor

oroloage remontoir de goldin iubilare

cu mașinărie de precisiune-reformă, îmbunătățită.

Aceste oroloage din goldin curat cu două capace și de o construcție pompoasă și elegantă sunt atât de bine reușite, încât nu pot fi deosebite nici chiar de specialiști. Invelișul oroloagelor este atât de minunat cisetat, încât întotdeauna rămâne neschimbat, ear pentru regulata funcționare se dă o garanță de 3 ani. [2260] 3-6

Prețul unui orologiu împreună cu un lanț elegant de goldin este

numai fl. 5.25.

La fiecare orologiu se alătură gratuit oapteașala de piele. Comandele sunt a se adresa la depoul principal

ALFRED FISCHER,

Viena, I., Adlergasse nr. 10.

Expediția cu rambursă. — Dacă nu convine banii se restituie.

Depositul fabricii de oroloage și aurării a lui Iuliu Erős

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3

trimite numai pe lângă rambursă postală [2794] 54-58

Orologiu remontoir de nickel pentru domni	fl. 2.50 până fl. 6.—
„ „ de oțel „ „	3.50 „ „ 6.50
„ „ de goldin „ „	4.50 „ „ 6.50
„ „ de argint „ „	5.— „ „ 12.—
„ de argint ruseco (Tula) pentru domni	10.— „ „ 20.—
„ remontoir de argint pentru dame	6.— „ „ 12.—
„ „ aur „ „	12.— „ „ 30.—
„ „ aur „ „ domni	20.— „ „ 100.—
Lanț de argint	1.50 „ „ 8.—
„ aur pentru dame	8.— „ „ 30.—
„ aur pentru domni	23.— „ „ 75.—
Cercei și inele de argint	—80 „ „ 2.—
„ „ aur	2.— „ „ 100.—

Pentru marfă solidă și veritabilă se dă garanță în scris. Afară de obiectele sus amintite se mai află tot felul de bijuterii de aur și argint, precum și tot felul de garnituri de argint pentru masă, apoi cruci, potire, discuri, cădelnițe, lampe de altare etc. etc. pentru ritual gr.-cat și gr.-or.

Cel mai bun atelier de repararea oroloagelor.

»Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu.

După-ce ninge omul cu rînduială își cumpără calendar.

Ce fel de calendar? Binevoii a alege din cele-ce urmează:

1. „Calendarul Poporului“ anul XIV., bogat ilustrat, popular, cu tendențe naționale. „Răvașul nostru“, rubrică unică la calendarele românești, conținând cronica în exemplarilor de peste anul trecut. Toate foile l-au laudat. **20 cr.** (5 cr. porto postal).
2. Calendarul „Minervei“ anul I. Primul și mădru produs al noului institut de arte grafice „Minerva“ (Filip, Morozan, A. C. Popovici și Tălășescu) în București, împodobit cu multe ilustrațiuni și tablouri colorate. Material bogat, instructiv și distractiv, cu tendențe naționale. Atât pria cuprins cât și prin formă e merit a deveni calendarul aristocrației intelectuale și a elitei române. **80 cr.** (10 cr. porto postal).
3. Calendarul revistei „Lumea ilustrată“ anul VI. Calendarul cel mai bogat în ilustrațiuni actuale de interes românesc și de cele din lumea mare. Interesante ilustrațiuni din călătoria Regelui Carol la Petersburg. Portretele tuturor suveranilor, ale actualilor miniștri din România. Portretele tuturor senatorilor români, etc... **70 cr.** (10 cr. porto postal).

Comande se pot face la

„Tipografia“, societate pe acțiuni,
în Sibiu, strada Poplăcei nr. 15.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Cea mai bună Halva

de Andriap liferează pe lângă prețurile cele mai moderate

Julius Müller's Nachfolger

Brașov. [3] 1-3

HOTEL

„La pădurea Carpaților“.

RESTAURANT.

[1904] 9-5

Magazin cu coloniale și

depon cu vinuri de Drăgășani.

Emilian B. Bratieanu,

București, Calea Griviței 171.
(Casa proprie).

500 florini plătesc celui-ce va mai căpeta vre odată durere de dinți ori fi va mi eși gura după-ce va folosi apa de dinți a lui Bartilla, o sriclă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit).

Erezil A. Bartilla (E. Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se ceară pretutindenea apriat apa de dinți a lui Bartilla. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se poate căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco; 16 sticle cu 4 fl. 40 cr. franco. în Sibiu; la C. Müller, apotecar la „Vultur“, în Făgăraș; la Ravay Nagy E [1984] 5-5

La toate cele

6

1 coroană.

Câștigul principal valorează

100.000

coroane [2477] 8-10

5 a 20.000 cor. etc. etc.

Tragerea în săptămâna viitoare

Mercuri.

Losuri se capătă la institutul de credit și economii „Albina“ și la Iacob L. Adler și fratele în Sibiu.

Prea stimatelor

Doamne

li-se imbie ocazia binevenită de a-și pute procura conținuțiile cele mai bogate pentru

MIRESE și COPII

din depositul bine sortat și solid lucrat

confecțiunea de albituri

a etablissementului

Julius Wermescher,
Sibiu.
(Edificiul „Transilvaniei“).
[2355] 3-7

Schimbare de local!

Am onorul a vesti pe stimabilii mi i muștrii, că cu începere din 3 Ianuarie n. 1899 'mi-am strămutat [2] 1-3

atelierul

din Piața-mare nr. 5, în strada Măcelarilor nr. 3.

Se roagă de binevoitorul sprigin stimătorul

urmaș al lui M. Némety

Iosif Török,

barbier și friser.

Cel mai ieftin și mai potrivit

CADOU DE CRĂCIUN

este

Un los de al jurnaliștilor

cu care pe lângă prețul cumpărării de

1 COROANĂ

poate să câștige ori-și cine

100.000 coroane.

Toate câștigurile vor fi solvite în bani gata prin administrația losurilor, după detragere de 20%. Fiecare los se sortează în toate 6 tragerile, fără altă solvire ulterioară. *****

Tragerea irevocabil va fi la 4 Ianuarie. [1965] 16-20

Losurile le recomandă: Administrația losurilor societății jurnaliștilor din Budapesta, IV., strada Kossuth Lajos nr. 1.

Losuri se capătă la institutul de credit și economii „Albina“, și la Iacob L. Adler și fratele în Sibiu.

Daruri de Crăciun.

Cele mai frumoase și mai elegante cadouri de Crăciun și Anul Nou sînt

Parfumeriile

pentru îngrijirea pielii, pentru conservarea teintului frumos, pentru păr, dinți etc, cari se pot procura dela cunoscuta, solida și prompta firmă

Parfumeria Meltzer,

strada Cisnădiei. — Edificiul comandei de corp. [2407] 6-

Fabrica de săpun și lumini Gustav Meltzer, strada Gușteriței, Sibiu.

Important pentru toți!

Prin sentirea legală de dare a benzinelui pentru lucrări industriale, precum și pentru economie este renumitul nostru

motor original „Otto“

pentru benzin

cea mai ieftină putere motorică.

Langen & Wolf,

fabrică de motor,
Viena, X., Laxenburgerstrasse 53.

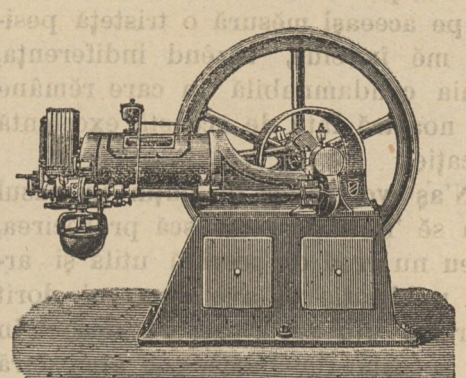
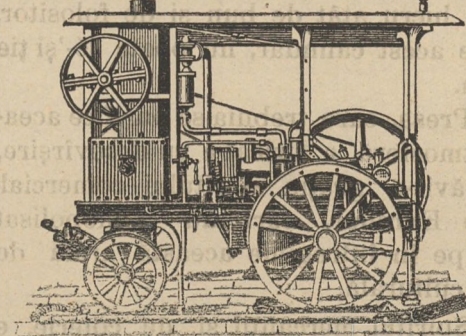
Locomobilul benzin „Otto“

este cea mai bună și cea mai ieftină putere motorică, pentru ori-care economi.

Fără mașinist, fără schintei, fără nici un pericol de foc.

Informațiuni, prospecte etc. gratis. [988] 35-52

Representant pentru Transilvania Theil & Freyler în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.